

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 7C/273/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216220264
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2023:4216220264.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX, E., t.č. F. X/XX, E., proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom Račianska 71, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 672,35 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 29.11.2016 si právna predchodkyňa žalobcu – pôvodná žalobkyňa (neb. Adriana Beňadiková - matka žalobcu) uplatnila voči žalovanému nárok na náhradu škody vo výške 672,35 € spôsobenej neprávny úradným postupom súdneho exekútora. V žalobe uviedla, že v roku 2014 podala súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Szabóovi návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 6C/226/2012-69 zo dňa 13.8.2023, ktorým bolo uložené G. A. zaplatiť jej nájomné za mesiace január 2012 a február 2012 celkove v sume 400,- € spolu s príslušenstvom. Exekúcia sa viedla pod zn. EX 118/2014. Konštatovala, že v dôsledku úmrtia súdneho exekútora JUDr. Ladislava Szabóa jej bolo dňa 29.4.2016 doručené oznámenie náhradníka súdneho exekútora JUDr. Aleny Szalayovej, ktorým jej bolo oznámené, že v súlade s § 16a ods. 5 Exekučného poriadku nie je možné vykonať finančné vypořádanie spisov z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na účtoch exekútora. Zároveň jej bolo oznámené, že ku dňu 2.2.2016 boli súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Szabóom v exekúcii zn. EX 118/2014 vymožené a jej ako oprávnenému nepreposlané finančné prostriedky vo výške 672,35 €. Konaním súdneho exekútora pri exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu jej tak bola spôsobená škoda vo výške 672,35 €, pričom ide o finančné prostriedky, ktoré boli v jej prospech ako oprávnenej vymožené v rámci exekúcie. Nárok na náhradu škody vo výške 672,35 € si uplatnila u žalovaného podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, keďže len samotné konštatovanie porušenia práva súdnym exekútorom považovala za nedostatočné. Dňa 9.11.2016 jej žalovaný doručil stanovisko o nevyhovení podanej žiadosti, keď poukázal na prebiehajúce dedičské konanie vedené na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 5D/89/2016, v ktorom bola predmetná pohľadávka prihlásená a z dôvodu, že dedičské konanie nie je skončené, považoval uplatnenie nároku na náhradu škody z titulu zodpovednosti za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. za predčasné. Doplnila, že škoda bola spôsobená tým, že súdny exekútor v rozpore s 36 ods. 8 Exekučného poriadku nepoukázal vymožené peňažné prostriedky oprávnenému bezodkladne, najneskôr do 14 dní od ich prijatia. Podanej žalobe žiadala v celom rozsahu vyhovieť a priznať jej i nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. K žalobe pripojila stanovisko

k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 31.10.2016, finančné vyúčtovanie exekučného spisu zo dňa 17.2.2016 spolu s oznámením a tiež žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 30.4.2016.

2. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe namietal, že na vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci je potrebné kumulatívne splnenie troch podmienok – aby nastala skutočnosť, ktorá môže mať, resp. má za následok vznik škody, vznik samotnej škody/ujmy a, predovšetkým, príčinná súvislosť medzi skutočnosťou, ktorej následkom má byť utrpená škoda a škodou. V konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom môže byť úspešný len ten žalobca, ktorý preukáže tri skutočnosti zároveň – že postup orgánu verejnej moci voči jeho osobe napĺňa znaky nesprávneho úradného postupu, že žalobcovi vznikla škoda a tiež, že škoda by nebola vznikla, keby orgán verejnej moci postupoval správne, t. j. v súlade so zákonom. Ak nie je daná príčinná súvislosť, nevzniká zodpovednosť za škodu, pričom nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, ale vždy sa vyžaduje dôkaz o jej existencii. Mal za to, že v danom prípade nedošlo k naplneniu zákonných podmienok na priznanie nároku na náhradu škody a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

V danej veci podľa jeho názoru nie je vo vzťahu k žalobkyni založená zodpovednosť žalovaného za škodu, ktorá jej mala byť spôsobená konaním súdneho exekútora, ako ani povinnosť na jej náhradu, nakoľko žalobkyňa nepreukázala samotnú skutočnosť, že by došlo k vzniku škody v podobe a rozsahu ako uvádza v žalobnom návrhu. Žalobkyňou tvrdenú škodu majú predstavovať finančné prostriedky, ktoré súdny exekútor vymohol pri výkone exekúcie, avšak následne ich nepostúpil oprávnenej. Takto zadržované prostriedky však podľa jeho názoru nie je možné bez ďalšieho považovať za škodu spôsobenú žalobkyni konaním exekútora, za ktorú by mal niesť zodpovednosť žalovaný. Poukázal na ustanovenie § 489 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone. Tiež poukázal na ustanovenie § 36 ods. 8 a ods. 13 Exekučného poriadku, podľa ktorých vzniká pri výkone exekúcie po prijatí plnenia od povinného medzi súdnym exekútorom a oprávneným z exekúcie osobitný vzťah, v rámci ktorého je exekútor povinný takto prijaté peňažné prostriedky, v zmysle § 12 ods. 4 Exekučného poriadku vedené na osobitnom účte exekútora, vydať oprávnenému. Pokiaľ nedôjde k postúpeniu takto prijatých prostriedkov oprávnenému (samozrejme po splnení predpokladov ustanovených exekučným poriadkom na ich vyplatenie), tieto sú na účte exekútora zadržované bez právneho dôvodu, avšak pokiaľ nie sú spotrebované, nie je možné hovoriť o vzniku škody, keďže majetková podstata sa na príslušnom účte nachádza a môže byť poskytnutá oprávnenému. Ani v prípade zániku funkcie exekútora tento osobitný účet nezaniká, ale prechádza do správy a dispozície jeho náhradníka, ktorý, v prípade že sa na účte nachádza dostatočný objem prostriedkov, má povinnosť ich z uvedeného účtu postúpiť v prospech oprávneného z exekúcie. Ak sa následne ukáže, že prostriedky na osobitnom exekútorskom účte nepostačujú na uspokojenie nároku oprávneného, znamená to len skutočnosť, že súdny exekútor (predchádzajúci) s týmito prostriedkami neoprávnené nakladal a použil na iný účel ako uspokojenie vzniknutých nárokov, pričom ich týmto spôsobom nadobudol do svojho výlučného majetku bez právneho dôvodu, a je povinný ich žalobkyni v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vydať. Až v prípade bezúspešnosti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia/iného plnenia, a teda preukázania nevyožiteľnosti pohľadávky voči súdnemu exekútorovi, prichádza do úvahy možnosť vzniku reálnej škody na strane žalobkyne, ktorej náhrady je možné sa, v prípade preukázania príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním orgánu verejnej moci, domáhať od štátu. V majetkovoprávných vzťahoch fyzických a právnických osôb totiž štát nemôže byť univerzálnym ani singulárnym sukcesorom preberajúcim zodpovednosť za vzájomné záväzky týchto osôb, pokiaľ je možné uspokojenie týchto záväzkov dosiahnuť iným spôsobom. Uvedené tvrdenia žalovaný oprel o judikatúru súdov SR i ČR, napr. rozhodnutie NS SR, sp. zn. 4Cdo 199/2005 v spojení s rozhodnutím NS SSR, sp. zn. 4Cz 110/84, stanovisko občianskoprávneho kolégia NS ČSSR, sp. zn. Cpjf 183/82, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 361/09. Primárnym cieľom a účelom uvedenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR je predchádzanie existencii dvoch súčasných nárokov od rôznych subjektov, pretože úspešné uplatnenie oboch nárokov by viedlo k možnosti legálneho dvojnásobného uspokojenia fakticky totožných nárokov. V situácii, keď obidva nároky nemôžu byť z uvedeného dôvodu súčasne uplatniteľné, bolo potrebné identifikovať nárok, ktorý je potrebné uplatniť prioritne a až v prípade nemožnosti uplatnenia (resp. vymoženia) tohto nároku môže nastúpiť druhý nárok. Judikatúra ustálila, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné uplatniť pred nárokom na náhradu škody, keďže až nevyožiteľnosť bezdôvodného obohatenia znamená vznik škody. Zmysel uvedeného spočíva v tom, že je nemysliteľné, aby sa subjekt (dobromyseľný alebo nedobromyseľný) obohatil a nebol povinný takýto prospech vydať z dôvodu, že

poškodený subjekt by bol uspokojený titulom náhrady škody od štátu. V konkrétnom prípade vzťahu žalobkyne a súdneho exekútora by nevyplatenie zadržovaných prostriedkov viedlo k úspešnému obohateniu súdneho exekútora. Tento by napriek reparácii majetkových pomerov poškodenej strany (žalobkyne) zo strany štátu svoje majetkové postavenie neodôvodnene zlepšil. Vzhľadom na uvedené, a s odkazom na ustanovenie § 36 ods. 8 Exekučného poriadku preto podľa názoru žalovaného nie je podstatné, či takto získané plnenie je bezdôvodným obohatením podľa Občianskeho zákonníka alebo je neoprávnene získaným podľa iného právneho predpisu. Podstatné je, že súdnemu exekútorovi vznikla povinnosť túto sumu žalobkyňi vyplatiť. Bez uplatnenia práva žalobkyne na vrátenie žalovanej sumy od súdneho exekútora nemožno konštatovať vznik škody. K osobitej situácii dochádza, ak k zániku funkcie exekútora, ktorý s vymoženými prostriedkami nakladal v rozpore s Exekučným poriadkom, dôjde z dôvodu, že tento exekútor zomrel. Ani v takomto prípade však nemožno bez ďalšieho hovoriť o zániku možnosti domôcť sa pohľadávky mimo konania o náhradu škody proti štátu. Žalobkyňa totiž disponuje pohľadávkou, ktorej uspokojenia sa môže domáhať mimosúdne i súdnou cestou pri prejednávaní dedičstva po zosnulom súdnom exekútorovi, resp. voči jeho dedičom nadobúdajúcim dedičstvo, na ktorých nadobudnutím dedičstva prešiel poručiteľov záväzok. Uviedol, že žalobkyňa v žalobe nepreukázala, že svoju pohľadávku voči JUDr. Szabóovi uplatňovala/uplatňuje v dedičskom konaní po zosnulom súdnom exekútorovi, resp. že sa po prejednaní dedičstva bezúspešne domáhala od oprávnených dedičov vydania plnenia zodpovedajúceho neoprávnene zadržavanému výťažku z exekúcie, ako ani vydania prípadného bezdôvodného obohatenia exekútora (poručiteľa) nadobudnutého z týchto prostriedkov. Na jeho výzvu na poskytnutie súčinnosti podľa § 16 ods. 5 zák. č. 514/2003 Z.z. v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody podľa § 15 uvedeného zákona mu notársky úrad JUDr. Veroniky Mészáros, notárky prejednávajúcej ako súdny komisár dedičstvo po poručiteľovi H. F., uviedol, že žalobkyňa si do dedičského konania, vedeného pod sp. zn. 5D 89/2016 Dnot 67/2016, prihlásila pohľadávku vo výške 672,35 € ako nevyplatenú sumu z exekučného konania sp. zn. EX 118/2014. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetné dedičské konanie, v ktorom môže byť nárok žalobkyne uspokojený z majetku poručiteľa, nie je ešte ukončené, je možné považovať uplatnenie náhrady škody voči štátu z titulu zodpovednosti za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z.z. za predčasné, nakoľko nie je, v zmysle vyššie uvádzanej argumentácie, preukázaný vznik škody, za ktorú by mal žalovaný niesť zodpovednosť, a ktorú by mal žalobkyňi nahradiť. Vzhľadom na uvedené mal za to, že žalobkyňa nespĺnila podmienky vzniku nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., nakoľko nepreukázala, že by jej v príčinnej súvislosti s postupom súdneho exekútora JUDr. Ladislava Szabóa v exekučnom konaní sp. zn. EX 118/2014 vznikla škoda a žiadal súd, aby žalobu v celom rozsahu zamietol. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania

3. Pôvodná žalobkyňa/právna predchodkyňa žalobcu na vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe podaním doručeným súdu dňa 21.5.2018 oznámila, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich tvrdení uvedených v podanej žalobe a na preukázanie svojich skutkových tvrdení navrhla vyžiadať si správu o stave predmetného exekučného konania sp. zn. EX 118/2014 a tiež správu o stave dedičského konania sp. zn. 5D/89/2016.

4. Žalovaný k vyjadreniu pôvodnej žalobkyne/právnej predchodkyne žalobcu poukázal na obsah svojho v poradí prvého vyjadrenia k podanej žalobe a žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal i na ďalšiu rozhodovaciu prax všeobecných súdov v obdobných veciach, napr. uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/327/2016-124 zo dňa 20.9.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/424/2015-61 zo dňa 30.5.2017, ktoré priložil k vyjadreniu. Konštatoval, že medzičasom zanikol i exekútorový úrad súdnej exekútorke JUDr. Aleny Szalayovej z dôvodu jej úmrtia, pričom jej náhradníkom sa stala súdna exekútorka JUDr. Iveta Ailerová. Preto v prípade, ak súd vyhovie návrhu žalobkyne na vykonanie dokazovania, navrhol vyžiadať si od náhradníka H. G. I. celý exekútorový spis, nakoľko tvrdenie žalobkyne o nevyplatení sumy 672,35 € považuje za sporné a pravdivosť tohto tvrdenia možno overiť len z príslušného exekučného spisu.

5. Pôvodná žalobkyňa/právna predchodkyňa žalobcu vo vyjadrení k podaniu žalovaného uviedla, že sa pridrižiava svojich doterajších skutkových tvrdení. Doplnila, že nárok uplatnený podanou žalobou si prihlásila aj do dedičského konania po súdnom exekútorovi JUDr. Ladislavovi Szabóovi. Poprela tvrdenie žalovaného, že sa nedomáha svojho nároku aj mimosúdnou cestou. Ako dôkaz priložila podanie – prihlásenie pohľadávky do dedičského konania zo dňa 2.5.2016 a konštatovala, že jej nárok prihlásený do dedičského konania vedeného pod sp. zn. 5D/89/2016 doposiaľ nebol vysporiadaný. V závere

zotrvala na svojich návrhoch na doplnenie dokazovania vyžiadanim si správ o stave exekučného konania a exekučného spisu zn. EX 118/2014 a o stave dedičského konania sp. zn. 5D/89/2016.

6. Z dôvodu úmrtia pôvodnej žalobkyne súd po zistení výsledku dedičského konania vedeného po neb. I. J. uznesením č.k. 7C/273/2016-110 zo dňa 19.7.2021 rozhodol, že v konaní bude namiesto nebohej žalobkyne pokračovať s A. B. (jediným dedičom po neb. I. J.) ako so žalobcom. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.8.2021. Na výzvu súdu žalobca podaním doručeným súdu dňa 2.11.2021 oznámil, že odo dňa smrti neb. I. J. nedošlo k žiadnemu jednaniu so žalovaným ani k žiadnej zmene uplatneného nároku, pričom rovnako sa nemení ani nárok na náhradu trov konania.

7. Žalovaný v ďalšom konaní zotrval na svojich písomných vyjadreniach a žalobu žiadal zamietnuť. Vo vyjadrení zo dňa 30.8.2023, doručenom súdu dňa 31.8.2023, zhrnul svoju predchádzajúcu argumentáciu a poukázal aj na ďalší aspekt veci, ktorý zakladá nedôvodnosť podanej žaloby o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., keď pri výkone exekúcie vzniká medzi súdnym exekútorom a oprávneným osobitný záväzkový vzťah, v rámci ktorého je exekútor povinný ním vymožené peňažné prostriedky vedené na osobitnom účte exekútora po splnení zákonných predpokladov vydať oprávnenému. Pokiaľ po splnení predpokladov ustanovených Exekučným poriadkom nedôjde k poukázaniu takto prijatých prostriedkov oprávnenému, sú tieto na účte exekútora zadržované bez právneho dôvodu. Ak tieto prostriedky neboli spotrebované, nie je možné hovoriť o vzniku škody, keďže majetková podstata sa na príslušnom účte nachádza a môže byť vydaná oprávnenému. Na druhej strane, ak sa preukáže, že sa finančné prostriedky na exekútorskom účte nenachádzajú, hoci boli vymožené od povinného, znamená to len skutočnosť, že súdny exekútor s týmito prostriedkami neoprávnene nakladal, tieto použil na iný účel ako uspokojenie nárokov oprávneného, pričom ich nadobudol do svojho výlučného majetku bez právneho dôvodu, a je povinný ich v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vydať. Vzhľadom na skutkový stav v predmetnom exekučnom konaní mal za to, že v tomto konaní nie je možné hovoriť o akomkoľvek nesprávnom úradnom postupe súdnej exekútorke H. I. F., keďže z jej strany nedošlo k porušeniu ustanovení Exekučného poriadku. Subjektom, ktorý neoprávneným spôsobom nakladal s prostriedkami na exekútorskom účte, ktoré mali slúžiť na uspokojenie subjektov oprávnených na prijatie plnenia, je bezpochyby pôvodný exekútor JUDr. Ladislav Szabó. Ani zo strany pôvodného súdneho exekútora však podľa jeho názoru nedošlo k úradnému postupu, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci v zmysle ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z.z.. Pôvodný súdny exekútor nezabezpečením dostatočného objemu peňažných prostriedkov na exekútorskom účte, z ktorého by bolo možné uspokojiť exekučnú pohľadávku oprávneného, sledoval svoje vlastné záujmy, a preto za spôsobenú škodu zodpovedá priamo pôvodný súdny exekútor a nie žalovaný. Pôvodný súdny exekútor sa preto dopustil excesu z výkonu svojich právomocí, a jeho konanie z uvedeného dôvodu nie je možné označiť za nesprávny úradný postup pri výkone exekúcie v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. Doplnil, že štát má v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. zodpovedať za škodu, ktorú spôsobil súdny exekútor nesprávnym úradným postupom pri výkone exekučnej činnosti z pozície orgánu verejnej moci. Zodpovednosť štátu je síce objektívna a absolútna, ale štát nezodpovedá za konanie osôb, ak osoby konajúce pri výkone právomoci štátneho orgánu uspokojovali vlastné záujmy a potreby, ktoré konanie podľa názoru žalovaného už ďalej de facto nemožno stotožňovať s výkonom verejnej moci, resp. je potrebné ho od výkonu verejnej moci (ako konania orgánu verejnej moci vo veciach práv, právom chránených záujmov a povinností fyzických osôb alebo právnických osôb v rozsahu podľa osobitných predpisov) diferencovať. Odlíšiť konanie, ktoré je nesprávnym úradným postupom, od konania, ktoré je už excesom, považoval za nevyhnutné najmä z dôvodu, že nesprávny úradný postup predstavuje vždy vybočenie z rámca stanovených pravidiel, ale nie za každé vybočenie, osobitne ak konajúca osoba sleduje vlastné záujmy, zodpovedá štát. Súdny exekútor vykonáva úlohy štátneho orgánu a pri realizácii úkonov exekučnej činnosti je predstaviteľom verejnej moci. Podieľa sa tak na plnení pozitívneho záväzku štátu v súvislosti s realizáciou základných práv účastníkov exekučného konania. Podľa Ústavného súdu SR (nález sp. zn. PL. ÚS 49/2003) právne postavenie exekútora je ustanovené tak, že v rámci delby verejnej (štátnej) moci sa exekútor podieľa na plnení pozitívneho záväzku štátu v súvislosti s realizáciou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v rozsahu ustanovenom zákonom. Toto postavenie exekútora potvrdzuje aj § 3 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1 písm. a) bodom 3 zák. č. 514/2003 Z. z. Z týchto ustanovení vyplýva, že exekútor zodpovedá za škodu spôsobenú výkonom exekučnej činnosti ako štátny orgán. Štát tak preberá na seba zodpovednosť nahraďiť škodu, ktorá vznikla ako dôsledok výkonu exekučnej činnosti súdnym exekútorom. Štát ale zodpovedá výlučne za škodu, ktorá bola spôsobená nesprávnym postupom pri výkone štátnej moci súdnym exekútorom. Zák. č. 514/2003 Z.z. nedefinuje nesprávny úradný postup exaktným spôsobom.

Pre nesprávny úradný postup je charakteristické, že ide najmä o: - činnosť spojenú s výkonom právomocí súdneho exekútora, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi; - porušenie poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov exekučnej činnosti; - nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie; - nečinnosť alebo činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). V momente, ak konajúca osoba pri výkone právomoci pácha trestný čin alebo sleduje svoje vlastné záujmy, účel samotného výkonu štátnej moci je zmarený konajúcou osobou. Excesom je vybočenie konajúcej osoby z rámca zákonom ustanovených povinností ako dôsledok snahy o uspokojovanie vlastných záujmov a potrieb, pričom za exces z výkonu činnosti štátneho orgánu súdy považujú konanie konajúcej osoby, ktoré napĺňa znaky trestného činu, alebo ktorým táto osoba sleduje vlastný alebo iný záujem alebo prospech, alebo pri ktorom použije zákonne prijaté zdroje v rozpore s určenými oprávneniami. Z uvedeného vyvodil, že neoprávnené nakladanie so zdrojmi získanými pri výkone právomoci štátneho orgánu je excesom konajúcej osoby a nie nesprávnym úradným postupom, za ktorý zodpovedá štát. Pôvodný súdny exekútor JUDr. Ladislav Szabó tým, že neuspokojil nároky pôvodnej žalobkyne ako oprávnenej z prostriedkov vymožených od povinného a súčasne nezabezpečil poukázanie týchto prostriedkov pôvodnej žalobkyne ako oprávnenej ponechaním dostatku peňažných prostriedkov pre tento účel na svojom účte, uspokojoval vlastné, osobné alebo iné záujmy a ide o jeho osobné individuálne zlyhanie a následné neoprávnené obohatenie v jeho majetkovej sfére. Konanie súdneho exekútora JUDr. Ladislava Szabóa preto možno považovať za exces, keďže žiadny účelový ani iný súvis s činnosťou štátneho orgánu pri výkone exekúcie nie je možné v jeho konaní identifikovať. Pôvodný súdny exekútor sa dopustil excesu z výkonu svojich právomocí, a preto jeho konanie nie je nesprávnym úradným postupom pri výkone exekúcie, za ktoré zodpovedá štát v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z.. Vzhľadom na uvedené žiadal podanú žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.9.2023, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti žalobcu a povereného zamestnanca žalovaného. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazných prostriedkov predložených v priebehu sporu stranami sporu, resp. zabezpečených súdom, a to stanoviska k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na č.l. 5, oznámenia na č.l. 7, finančného vyúčtovania na č.l. 8, žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na č.l. 9 až 11, prihlásenia pohľadávky do dedičského konania na č.l. 67, žiadosti o poskytnutie súčinnosti na č.l. 178, oznámenia na č.l. 179 spolu s prílohou, poskytnutia súčinnosti spolu so zoznamom prihlásených veriteľov na č.l. 180 až 183, žiadosti o poskytnutie súčinnosti na č.l. 184, odpovede na č.l. 185, žiadosti o poskytnutie súčinnosti na č.l. 186 spolu s prílohou, odpovede na č.l. 187, zoznamu prihlásených pohľadávok na č.l. 188 až 191, žiadosti o poskytnutie súčinnosti na č.l. 192, odpovede na č.l. 193, žiadosti o poskytnutie súčinnosti na č.l. 194, odpovede na č.l. 195, žiadosti o poskytnutie súčinnosti spolu s prílohou na č.l. 196, odpovede na č.l. 197, žiadosti o poskytnutie súčinnosti na č.l. 198, oznámenia na č.l. 199, uznesenia Okresného súdu Komárno č.k. 5D/89/2016-1573 na č.l. 209 až 223, žiadosti o udelenie poverenia na č.l. 237, návrhu na vykonanie exekúcie na č.l. 238 a 239, rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 6C/226/2012-69 na č.l. 240 až 243, poverenia na č.l. 244, vrátenia poverenia spolu s prílohou na č.l. 245 a 246, vyúčtovania na č.l. 247 a ostatných ku spisu pripojených listín. Na základe takto vykonaného dokazovania súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

9. Predmetom sporu je žalobcom (ako právnym nástupcom pôvodnej žalobkyne) uplatnený nárok z titulu zodpovednosti štátu za škodu, ktorú mal spôsobiť súdny exekútor neb. JUDr. Ladislav Szabó nesprávnym úradným postupom v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 53Er/253/2014, EX 118/2014.

10. Z listín predložených pôvodnou žalobkyňou a tiež z kópie listín tvoriacich obsah spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 53Er/253/2014, EX 118/2014 vyplynulo, že dňa 29.1.2014 doručila pôvodná žalobkyňa súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Szabóovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 400,- € s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Komárno č.k. 6C/226/2012-69 zo dňa 13.8.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2013 a vykonateľným sa stal dňom 12.11.2013. Dňa 13.2.2014 doručil súdny exekútor Okresnému súdu Trnava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie datovanú dňa 7.2.2014. Dňa 17.2.2014 vydal Okresný súd Trnava súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Szabóovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5207 * 155841 vo veci sp. zn. 53Er/253/2014, EX 118/2014. Podľa pripojenej doručky

bolo predmetné poverenie na vykonanie exekúcie doručené súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Szabóovi dňa 24.2.2014. Dňa 8.3.2016 doručila JUDr. Alena Szalayová, zástupca súdneho exekútora JUDr. Ladislav Szabó Okresnému súdu Trnava podanie označené ako: „Vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie – č.k. 6C 226/2012-69“ zo dňa 9.2.2016, v ktorom súdu oznámila, že predmetné exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie dňa 22.4.2014. K podaniu pripojila poverenie a vyúčtovanie č. 14226 zo dňa 22.4.2014 vystavené JUDr. Ladislavom Szabóom.

11. Ako vyplynulo z listiny založenej na č.l. 9 až 11 spisu, dňa 30.4.2016 bola právnu zástupkyňou pôvodnej žalobkyne spísaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, v ktorej bola požadovaná náhrada škody vo výške 672,35 €.

12. Zo stanoviska žalovaného k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 31.10.2016 vyplynulo, že žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá bola žalovanému doručená dňa 3.5.2016, vyhovieť nebolo s odôvodnením, že zo strany pôvodnej žalobkyne nebolo preukázané kumulatívne splnenie zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím/nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Zároveň bolo poukázané na to, že šetrením bolo zistené, že pôvodná žalobkyňa si pohľadávku vo výške 672,35 € prihlásila aj do dedičského konania po neb. H. K. F. ako nevyplatenú sumu z exekučného konania sp. zn. EX 118/2014. Nakoľko predmetné dedičské konanie nebolo ukončené, uplatnenie nároku na náhradu škody z titulu zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. žalovaný považoval za predčasné.

13. Z podania JUDr. Aleny Szalayovej adresovaného právnej zástupkyňi pôvodnej žalobkyne a finančného vyúčtovania zo dňa 17.2.2016 vyplynulo, že dňom 10.2.2016 sa stala náhradníkom zosnulého exekútora JUDr. Ladislava Szabóa. V súlade s § 16a ods. 1 Exekučného poriadku vykonala finančné vyúčtovanie spisov ku dňu zániku výkonu funkcie exekútora na základe dokladov, ktoré sú súčasťou exekučného spisu. Konštatovala, že po prevzatí agendy bolo zistené, že finančné vyporiadanie spisov nemožno vykonať z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na účtoch exekútora. Z prílohy oznámenia vyplynulo, že v rámci exekúcie zn. EX 118/2014 boli vymožené finančné prostriedky vo výške 672,35 €, pričom tieto neboli súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Szabóom preposlané oprávnenému.

14. Z podania právnej zástupkyne pôvodnej žalobkyne zo dňa 2.5.2016 adresovaného JUDr. Veronike Mészáros – notárovi vykonávajúcemu úkony súdneho komisára v dedičskom konaní sp. zn. 5D/89/2016 vyplynulo, že pôvodná žalobkyňa si predmetnú pohľadávku vo výške 672,35 € prihlásila do dedičského konania po neb. JUDr. Ladislavovi Szabóovi (sp. zn. 5D/89/2016).

15. Z listín založených na č.l. 178 až 199 vyplynulo, že tieto listiny tvoria obsah spisu 5D/89/2016, Dnot 67/2016 a ide o žiadosti Ministerstva spravodlivosti SR o poskytnutie súčinnosti – poskytnutie informácií ohľadne predmetného dedičského konania a odpovede súdneho komisára na podané žiadosti.

16. Ako vyplýva z uznesenia Okresného súdu Komárno č.k. 5D/89/2016-1573 zo dňa 7.11.2022, týmto bola v dedičskej veci po poručiteľovi H. K. F. súdom určená: a) všeobecná cena majetku v sume 34.744,26 €, b) výška dlhov v sume 40.002,94 € a c) čistá hodnota dedičstva vo výške -5.258,68 €. Súd preto konštatoval, že dedičstvo je predĺžené.

Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.11.2022. Z odôvodnenia predmetného uznesenia vyplynulo, že všetci do úvahy pripadajúci dedičia po neb. H. K. F. dedičstvo v celom rozsahu odmietli, preto dedičstvo podľa § 462 Občianskeho zákonníka pripadlo štátu ako odúmrté. Z uznesenia tiež vyplynulo, že pohľadávka oprávneného (pôvodnej žalobkyne) vo výške 672,35 € (EX 118/2014) do pasív dedičstva zaradená nebola (bod 4.2 odôvodnenia uznesenia). V uznesení na strane 28 v poslednom odseku bolo uvedené: „Pohľadávky uvedené v bode 4.2 tohto uznesenia boli do dedičského konania prihlásené oprávnenými osobami resp. ich právnymi zástupcami, na základe vyúčtovania prvou náhradníčkou poručiteľa JUDr. Alenou Szalayovou, súdnym exekútorom, so sídlom Exekútorského úradu v Leviciach, ku dňu smrti poručiteľa. Treba poznamenať, že už samotná prvá náhradníčka poručiteľa, vo svojich oznámeniach všetkých účastníkov exekučného konania – ktorým zaslala „finančné vyúčtovanie spisov“ – poučila, že: „Vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci, preto je možný aj postup podľa z. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a to obrátiť sa na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky s nárokom na predbežné prerokovanie

škody.“ Všetkým dotknutým subjektom však dodala, aby svoje nevysporiadané nároky si „z opatrnosti“ prihlásili aj do dedičského konania po zosnulom súdnom exekútorovi.“ V odôvodnení uznesenia na strane 29. bolo uvedené i vyjadrenie právnej zástupkyne Slovenskej republiky – Okresného úradu Nitra, ktorá na dedičskom pojednávaní dňa 9.5.2020 uviedla, že: „účastník konania nesúhlasí so zaradením prihlásených pohľadávok do pasív dedičstva po poručiteľovi, ktoré pohľadávky sú konkretizované pod bodom 4.2 tohto uznesenia, a ktoré mali vzniknúť z titulu vymožených a nepreposlaných finančných prostriedkov oprávneným osobám v rámci exekučných konaní, pretože súdny exekútor JUDr. L. Szabó vykonával verejnú moc a v zmysle v rozhodnom čase platných právnych predpisov za výkon jeho právomoci prevzal prioritne zodpovednosť štát. Exekučnú činnosť vykonával súdny exekútor ako nositeľ verejnej moci, teda právny vzťah menovaného súdneho exekútora a účastníkov exekučného konania sa nemohol považovať za súkromnoprávny vzťah (R 67/2013 a PL. ÚS 49/03). Do roku 2.2.2016 platné ustanovenie § 33 ods. 1 Exekučného poriadku - ktoré upravovalo zodpovednosť súdneho exekútora za škodu - odkazovalo na zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a pokiaľ teda súdny exekútor spôsobil pri výkone exekučnej činnosti z poverenia súdu škodu, za túto škodu zodpovedá v zásade štát, predmetné pohľadávky preto podľa v rozhodnom čase platných právnych predpisov nemajú tvoriť predmet dedičstva. Potvrdzujú to aj niektoré rozhodnutia súdov (napr. dedičské rozhodnutie Okresného súd Zvolen sp. zn. 9D/37/2007, Dnot 177/2009, Rozsudok NS ČR 30 Cdo 4389/2016).“

17. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 1.1.2013 (ďalej len zákona č. 514/2003 Z.z.), tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 514/2003 Z.z., na účely tohto zákona

a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,

b) orgán verejnej moci je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 3. zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1, ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len zákona č. 233/1995 Z.z.) v znení účinnom od 1.9.2005, vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci.

Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.4.2004 do 31.3.2017, ak osobitný zákon (ktorým je zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci) neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

Podľa § 165 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.3.2017, po schválení rozvrhu výťažku a po úplnom zaplatení najvyššieho podania poukáže exekútor do siedmich dní oprávneným osobám prikázané sumy s výnimkou nárokov, o ktorých prebieha konanie o zapretie prihlásenej pohľadávky.

18. Podľa zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom sa zakladá objektívna zodpovednosť štátu, ktorej sa nemožno zbaviť, táto však predpokladá kumulatívne splnenie troch podmienok, ktorými sú: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody a 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Dôkazné bremeno preukázania kumulatívneho splnenia zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody zaťažuje poškodeného, v prejednávanej veci žalobca. Pretože úradný postup nie je spravidla možné právnym predpisom upraviť do najmenších podrobností tak, aby zahŕňal všetko, čo je potrebné pri výkone právomoci príslušného orgánu vykonať, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup príslušného orgánu smeruje. Za nesprávny úradný postup možno považovať každú ďalšiu činnosť štátnych orgánov a správnych orgánov, než je činnosť rozhodovacia. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci, než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou, funkciou alebo cieľom postupu. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí.

19. Vykonaným dokazovaním súd v prvom rade upriamiac svoju pozornosť na skúmanie vecnej legitímácie strán sporu v konaní dospel k záveru, že na strane žalobcu je daná aktívna vecná legitímácia v tomto spore. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola nesprávnym úradným postupom spôsobená škoda. V danom prípade mal súd preukázané, že žalobca je právnym nástupcom osoby (pôvodnej žalobkyne), ktorej bola postupom súdneho exekútora neb. H. K. F. spôsobená škoda, keď pôvodná žalobkyňa v procesnej pozícii oprávneného podala návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, pričom návrh na vykonanie exekúcie bol doručený súdnemu exekútorovi – dnes už neb. H. K. F., ktorého súd na základe jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie poveril vykonaním exekúcie na vymoženie pohľadávky pôvodnej žalobkyne ako oprávneného v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 53Er/253/2014, EX 118/2014 (sp. zn. pod ktorou viedol exekúciu súdny exekútor), tento súdny

exekútor pohľadávku oprávneného v exekučnom konaní vymohol, avšak vymoženú sumu oprávnenému nevyplatil a túto ani nezabezpečil na osobitnom účte exekútora na účely jej vyplatenia oprávnenému. Pôvodná žalobkyňa si nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom neb. H. K. F. uplatnila podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorej však vyhovieť nebolo a jej nárok nebol zo strany štátu uspokojený. Rovnako súd považoval za danú pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného v tomto spore, ktorá vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) bod 3. zákona č. 514/2003 Z.z., keď vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci, pričom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom zodpovedá štát a tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť. Vo veci náhrady škody, ktorú spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Súd mal tiež preukázané splnenie ďalšej obligatórnej podmienky pre úspešné uplatnenie si nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. na súde, a to zrealizovanie predbežného prerokovania nároku na náhradu škody u príslušného orgánu na základe žiadosti poškodeného. V danom prípade si pôvodná žalobkyňa nárok na náhradu škody uplatnila formou žiadosti o predbežné prerokovanie tohto nároku podaním zo dňa 30.4.2016, ktoré bolo Ministerstvu spravodlivosti SR (ďalej aj ako „MS SR“) doručené dňa 3.5.2016 (uvedené mal súd preukázané zo stanoviska MS SR založeného na č.l. 5 spisu), pričom uplatnený nárok na náhradu škody MS SR prerokovalo a k uplatnenému nároku zaujalo stanovisko, ktoré oznámilo pôvodnej žalobkyňi v podaní zo dňa 31.10.2016 adresovanom jej právnomu zástupcovi. V zmysle tohto stanoviska MS SR vyhodnotilo uplatnený nárok ako nedôvodný a pre prebiehajúce dedičské konanie, v ktorom bola prihlásená predmetná pohľadávka, aj za predčasný.

20. Následne sa súd zaoberal preskúmaním samotného nároku pôvodnej žalobkyne, teda či jej bola postupom súdneho exekútora (neb. JUDr. Ladislava Szabóa) spôsobená škoda a to titulom nesprávneho úradného postupu tohto súdneho exekútora. V danom spore pôvodnú žalobkyňu a následne žalobcu ako jej právneho nástupcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania kumulatívneho splnenia podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody. Čo sa týka vzniku škody, pôvodná žalobkyňa tvrdila, že táto vznikla nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora, ktorý na základe poverenia na vykonanie exekúcie vymohol od povinného pohľadávku pôvodnej žalobkyne ako oprávnenej v exekučnom konaní, avšak vymoženú sumu v rozsahu patriacom pôvodnej žalobkyňi tejto nevyplatil. Toto skutkové tvrdenie pôvodnej žalobkyne, na ktorom zotrval aj žalobca, bolo preukázané predložením finančného vyúčtovania exekučného spisu k 2.2.2016: EX 118/2014 zo dňa 17.2.2016 (listina založená na č.l. 8 spisu) vystaveného JUDr. Alenou Szalayovou – náhradníkom súdneho exekútora JUDr. Ladislava Szabóa (z dôvodu jeho úmrtia dňa X.X.XXXX), z ktorej vyplynulo, že výška vymožených nepreposlaných prostriedkov pôvodnej žalobkyňi (ako oprávnenej v exekučnom konaní sp. zn. EX 118/2014)) predstavuje sumu v celkovej výške 672,35 €. Toto skutkové tvrdenie mal súd preukázané aj obsahom spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 53Er/253/2014, z ktorého vyplynulo, že na základe návrhu pôvodnej žalobkyne ako oprávnenej sa začalo exekučné konanie, v ktorom bol vykonaním exekúcie na vymoženie pohľadávky oprávnenej súdom poverený súdny exekútor JUDr. Ladislav Szabó. Z predmetného spisu tiež vyplynulo, že exekúcia bola ukončená vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie dňa 22.4.2014. V spise je založené i vyúčtovanie č. 14226 zo dňa 22.4.2014 (listina založená na č.l. 247 spisu), z ktorej mal súd preukázané, že napriek vymoženiu pohľadávky oprávnenej a trov exekúcie ku dňu 22.4.2014, súdny exekútor neb. H. K. F. vymoženú pohľadávku v sume 672,35 € oprávnenej nepoukázal, teda suma 672,35 € predstavuje škodu, ktorá nastala v majetkovej sfére pôvodnej žalobkyne ako poškodenej a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Za nesprávny úradný postup pôvodná žalobkyňa označila konanie súdneho exekútora JUDr. Ladislava Szabóa, ktorý napriek vymoženiu jej pohľadávky ako oprávnenej v exekučnom konaní tieto oprávnenej v sume 672,35 € nevyplatil a ku dňu 2.2.2016, kedy došlo k úmrtiu súdneho exekútora JUDr. Ladislava Szabóa sa finančné prostriedky vo výške 672,35 € nenachádzali ani na jeho osobitnom účte. Exekučný poriadok platný v rozhodnom období ukladal exekútorovi povinnosť v prípade prijatia peňažných prostriedkov vymožených v rámci exekučného konania tieto prostriedky poukázať oprávnenému bezodkladne, najneskôr do 14 dní od ich prijatia. Túto povinnosť súdny exekútor nemal iba v tom prípade, ak sa exekútor s oprávneným písomne dohodol inak, avšak lehota na poukávanie peňažných prostriedkov ani v prípade dohody nesmela byť dlhšia ako 90 dní. Z pripojených listinných dôkazov mal súd preukázané, že k vymoženiu pohľadávky pôvodnej žalobkyne ako oprávnenej a trov exekúcie došlo dňom 22.4.2014. Dňom nasledujúcim začala plynúť lehota 14 dní na poukávanie týchto peňažných prostriedkov pôvodnej žalobkyňi ako oprávnenej v exekučnom konaní. Vykonaním dokazovaním z nepopretého skutkového tvrdenia pôvodnej žalobkyne, na ktorom zotrval aj žalobca,

preukázaného aj obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 53Er/253/2014 ale aj listinou priloženou k podanej žalobe (finančným vyúčtovaním exekučného spisu k 2.2.2016 zo dňa 17.2.2016) mal súd preukázané, že súdny exekútor neb. JUDr. Ladislav Szabó povinnosť v zmysle § 36 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.3.2017 nesplnil a vymožené peňažné prostriedky nepoukázal pôvodnej žalobkyni ako oprávnenej v lehote do 14 dní od ich prijatia od povinného, pričom tieto finančné prostriedky sa v čase prevzatia exekučnej agendy po H. K. F. z dôvodu jeho úmrtia nenachádzali ani na bankovom účte súdneho exekútora zriadeného na účel vykonávania exekúcie, v dôsledku čoho JUDr. Alena Szalayová ako náhradník súdneho exekútora JUDr. Ladislava Szabóa nemohla vykonať finančné vyúčtovanie spisu ku dňu zániku výkonu funkcie súdneho exekútora a ani tieto vymožené finančné prostriedky vo výške 672,35 € poukázať pôvodnej žalobkyni. Keďže súdny exekútor neb. H. K. F. nevyplatením vymožených finančných prostriedkov v rámci exekučného konania sp. zn. 53Er/253/2014, EX 118/2014, neoprávnene zadržoval finančné prostriedky, ktoré nevyplatil pôvodnej žalobkyni ako oprávnenej, došlo z jeho strany k porušeniu povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 36 ods. 8 Exekučného poriadku (čo súd vyhodnotil ako nesprávny úradný postup v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže súdny exekútor v rámci výkonu exekučnej činnosti porušil povinnosť urobiť úkon v zákonom stanovenej lehote v zmysle § 36 ods. 8 Exekučného poriadku) a týmto jeho konaním bola pôvodnej žalobkyni spôsobená škoda vo výške 672,35 €, ktorá bola preukázaná listinnými dôkazmi. Týmto mal súd preukázané aj splnenie poslednej z kumulatívnych podmienok priznania nároku na náhradu škodu, a to príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora neb. H. K. F. a vznikom škody. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že konanie súdneho exekútora neb. JUDr. Ladislava Szabóa (nepoukázanie vymožených finančných prostriedkov v rámci exekúcie oprávnenej) je potrebné považovať za exces z výkonu činnosti štátneho orgánu a to poukazujúc najmä na skutočnosť, že prevzatím takéhoto výkladu by súd pripustil popretie základného princípu materiálneho štátu, v ktorom štát nesie zodpovednosť za konanie svojich orgánov. V tejto súvislosti tiež nie je bez právneho významu skutočnosť, že voči neb. H. K. F. v súvislosti s jeho postupom v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 53Er/253/2014 (EX 118/2014) nebola vyvozená trestná, príp. disciplinárna zodpovednosť a táto už z dôvodu jeho úmrtia vyvozená ani byť nemôže.

21. Vo vzťahu k vyslovenému právnenému názoru súd na podporenie jeho správnosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre v obdobnej právnej veci (viď rozsudok sp. zn. 25Co/226/2019 zo dňa 16.12.2020).

22. K námietkam žalovaného vo vzťahu k jeho zodpovednosti za vzniknutú škodu súd uvádza, že ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv jednotlivca. Uvedené je potrebné uvedomiť si i v tomto prípade. Je síce pravda, že pôvodná žalobkyňa si pohľadávku vo výške 672,35 € prihlásila aj do dedičského konania po neb. H. K. F. (konanie vedené na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 5D/89/2016), avšak je potrebné poukázať na to, že dedičstvo po neb. H. K. F. je predĺžené a z dôvodu, že všetci do úvahy pripadajúci dedičia dedičstvo odmietli, toto pripadlo štátu ako odúmrt'. Nakoľko v dôsledku uznesenia vydaného v konaní sp. zn. 5D/89/2016 (konkr. uznesenia č.k. 5D/89/2016-1573 zo dňa 7.11.2022) je zrejmé, že pohľadávka pôvodnej žalobkyne nebola zahrnutá do súpisu pasív a z dôvodu predĺženia dedičstva neprichádza do úvahy ani uplatnenie si nároku na zaplatenie tejto pohľadávky od dedičov (ktorí v zmysle § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedajú za dlhy poručiteľa len do výšky nadobudnutého dedičstva), súd mal za to, že postup zvolený pôvodnou žalobkyňou, keď si nárok na zaplatenie žalovanej sumy uplatnila aj titulom nároku na náhradu škody z titulu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nie je v rozpore so zákonom. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 33 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorý upravuje zodpovednosť súdneho exekútora a z jeho dikcie je zrejmé, že ak osobitný zákon (ktorým je zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci) neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa Exekučného poriadku. Je tak nutné vychádzať z uvedenej zákonnej dikcie a pokiaľ osobitný zákon (zák. č. 514/2003 Z.z.) neustanovuje inak, teda neupravuje svoju výlučnú aplikabilitu, je nutné mať za to, že zodpovednosť súdneho exekútora za škodu spôsobenú pri výkone exekučnej činnosti možno vyvodiť priamo zo zákonného ustanovenia § 33 ods. 1 Exekučného poriadku. Súd v súvislosti s možnou kolíziou osobitných právnych úprav podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zákonného ustanovenia § 33 ods. 1 Exekučného poriadku poznamenáva, že pri rozhodovaní vychádzal zo záverov

rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR. Predmetnú právnu otázku riešil výslovne Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 75/2015 zo dňa 23.03.2016, v ktorom vyslovil, že pokiaľ ide o vzájomný vzťah medzi zodpovednosťou exekútora podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku a zodpovednosťou štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., treba uviesť, že zodpovednosť exekútora za škodu pri výkone funkcie exekútora je širšia ako podľa zákona č. 514/2003 Z.z. (porovnaj napr. II. ÚS 165/2012, IV. ÚS 607/2013). Exekučný poriadok ani zákon č. 514/2003 Z.z. priamo nestanovujú prioritu alebo výlučnosť zodpovednosti za škodu podľa niektorého z nich; obe zodpovednosti stoja vedľa seba. Z ich dikcie možno vyvodiť, že za škodu spôsobenú exekútorom pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu (činnosti uvedené v ustanoveniach § 29 až § 194 Exekučného poriadku), zodpovedá vedľa štátu (s následným právom regresu) rovnako sám exekútor, a to za podmienok uvedených v § 33 ods. 1 Exekučného poriadku (podobne II. ÚS 289/2008). Z uvedeného teda vyplýva, že závisí výlučne na rozhodnutí poškodeného, či bude náhradu škody požadovať podľa zákona č. 514/2003 Z.z., alebo či predmetný nárok bude uplatňovať priamo od exekútora podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku. S poukazom na uvedený právny názor NS SR potom súd dodáva, že zodpovednosť súdneho exekútora za škodu podľa ustanovenia § 33 ods. 1 Exekučného poriadku a zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú súdnym exekútorom podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá bola spôsobená súdnym exekútorom pri výkone exekučnej činnosti, sa vzájomne nevylučujú. Je tak v zákonných možnostiach toho, kto tvrdí, že mu bola spôsobená škoda súdnym exekútorom pri výkone exekučnej činnosti, či zvolí uplatnenie si svojho nároku vyodením priamej zodpovednosti voči súdnemu exekútorovi v sporovom konaní (v danom prípade v rámci dedičského konania) s poukazom na ustanovenie § 33 ods. 1 Exekučného poriadku, alebo zvolí osobitný postup pri uplatnení si nároku na náhradu škody voči štátu v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súd v súvislosti s obranou žalovaného, v ktorej poukazoval i na prednosť uplatnenia si nároku na zaplatenie sumy 672,35 € z titulu bezdôvodného obohatenia voči dedičom neb. súdneho exekútora, poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/48/2010 zo dňa 21.12.2010, ktorý vo svojom rozhodnutí konštatoval, že: „Vo všeobecnosti možno preto považovať plnenie na základe bezdôvodného obohatenia len vtedy, ak nemožno požadovať plnenie z iného titulu (J. Fiala - M. Kindl a kol. : Občanské právo hmotné, Plzeň 2007, str. 654). Možno preto urobiť záver, že tým, že bezdôvodné obohatenie má subsidiárny charakter, predstavuje len podporný titul pre ochranu osoby postihnutej v majetkovej sfére; primárnym bude vždy inštitút náhrady škody, ak osobe dlžníka možno pričítať zodpovednosť za protiprávne konanie. Preto názor krajského súdu, že právo na náhradu škody vôbec nevznikne (či ešte nevznikne), kým potencionálny poškodený má možnosť žiadať najprv vydanie bezdôvodného obohatenia, či tento nárok vymáhať v lehote uvedenej v ust. § 110 ods. 1 Obč. zák. (porovnaj aj stanovisko Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. Cpj 70/83 a pod.), je názorom arbitrárnym.“ Súd preto dospel k záveru, že nie je vylúčené, aby si poškodený uplatnil svoj nárok vyodením priamej zodpovednosti voči dedičom súdneho exekútora v rámci dedičského konania, ktoré uplatnenie predstavuje len podporný titul pre ochranu osoby postihnutej v majetkovej sfére, a zároveň si zvolil osobitný postup pri uplatnení si nároku na náhradu škody voči štátu v zmysle ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, keďže predstavuje primárny inštitút náhrady škody.

23. Na základe vyššie uvedeného preto súd rozhodol tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi (ako právnenému nástupcovi pôvodnej žalobkyne) sumu vo výške 672,35 €.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovi ako v spore plne úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku osobitným uznesením.

26. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach, resp. autorizovaným elektronickým podaním.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže voči nemu žalobkyňa podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.